

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпропетровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Херсонський національний технічний університет
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали X Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

27 квітня 2023 року

Полтава – 2022

Мирошниченко Аліна Іванівна
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія
Кондратюка», кандидат наук з державного управління

ЩОДО ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Інформаційна політика держави здійснюється повсякчасно у мирний час, проте в умовах війни її важливість зростає ще більше. В сучасних умовах війна фактично відбувається одночасно на полі бою, на економічному та інформаційному фронтах – й інформаційний фронт є обов'язковою запорукою перемоги. На сьогоднішнім напрямом інформаційної політики є забезпечення інформаційної безпеки держави.

Закон України «Про інформацію» [2] чітко визначає перелік основних напрямів державної інформаційної політики і для періоду з 1992 року цей перелік цілком задовольняв всі потреби, але виклики сьогодення змушують більш детально розглянути визначені раніше пріоритети та визначити нові, що будуть відповідати новим реаліям.

На інформаційну політику сильно впливає розбудова інформаційного суспільства, тому потрібно постійно швидко адаптуватися і рухатися, змінюватися, а не стояти на місці, що в нашій країні відбувалося довгий період часу.

Слід зазначити, що в умовах війни інформаційна сфера не відходить на другий план, навпаки – щільність інформаційних потоків в умовах війни зростає в рази. Кожної години користувач отримує величезну кількість інформації, частина якої прямо чи опосередковано генерується ворогом у рамках інформаційно-психологічних спеціальних операцій. Спостерігається навіть певна психологічна залежність людей від новин.

Україна, що бажає перемоги в цій війні 24/7 намагається забезпечувати протидію кібератакам на критичну інфраструктуру, інформаційні системи та ресурси країни, відповідати ворогу, формувати власний контент, інформувати громадян, а також здійснювати інформаційно-психологічні спеціальні операції для завдання шкоди ворогу. Дуже складно працювати в таких умовах та за скількома напрямками, і нападати, і захищатися, ще й враховуючи недосконалість законодавства та всієї інформаційної системи.

Від початку запровадження на території України воєнного стану державні органи в Україні прийняли низку документів, присвячених забезпеченню інформаційної безпеки. Так, зокрема, 12 березня 2022 року Кабінет Міністрів України видав Постанову № 263 «Деякі питання забезпечення функціонування інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних систем, публічних електронних реєстрів в умовах воєнного стану» [1].

З початком війни робота багатьох організацій, установ та підприємств, а також система освіти перейшли на віддалений режим роботи. Ця система була налагоджена під впливом пандемії COVID-19 2019 – 2022 років та дозволяє багатьом громадянам працювати дистанційно без відриву від їх основної діяльності навіть в умовах евакуації, а також збільшує цінність інформаційних мереж в Україні. Пошкодження цієї системи призведе до розірвання зв'язків, як всередині окремих організацій, так і між ними, тож нагальним завданням держави є недопущення такого сценарію.

В умовах війни дуже важливо сформувані ефективні методи та механізми роботи офіційних інформаційних каналів, щоб забезпечити постійний доступ населення для критично важливої інформації. В сучасному світі більше можливостей та джерел передачі інформації, зокрема, це офіційні інформаційні канали в соціальних мережах, державні сервіси реалізовані у таких застосунках, як «Дія», «Київ цифровий» та застосунках, призначених для миттєвого оповіщення населення щодо повітряної тривоги та доведення іншої необхідної інформації. Поряд з цим телебачення не втрачає своєї важливості, тому 18 березня 2022 року було прийнято рішення Ради національної безпеки і оборони «Про нейтралізацію загроз інформаційній безпеці держави» [3] та «Щодо реалізації єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану» [4]. В останньому було вирішено, що в умовах воєнного стану реалізація єдиної інформаційної політики є пріоритетним питанням національної безпеки, забезпечення якої реалізується шляхом об'єднання усіх загальнонаціональних телеканалів, програмне наповнення яких складається переважно з інформаційних та/або інформаційно-аналітичних передач на єдиній інформаційній платформі стратегічної комунікації – цілодобовому інформаційному марафоні «Єдині новини #UАразом».

В умовах війни українське громадянське суспільство показало високий рівень самоорганізації, зокрема щодо протистояння ворогу в інформаційній сфері. Створено багато Телеграм та YouTube каналів, на яких українці постійно забезпечують громадян актуальною інформацією та швидко спростовують ворожі фейки. Ці люди кожного дня проводять колосальну роботу та обробляють величезну кількість матеріалів для того щоб показати правду українцям та всьому світу. Незважаючи на численні спроби з боку Російської Федерації створювати фейкові канали, які маскуються під патріотичні українські, мають розхитувати громадську думку і сіяти панічні настрої всередині нашого суспільства, існує помітна та ефективна протидія всім цим спробам.

Тому можемо зробити висновок, що незважаючи на проблеми які були в інформаційній сфері та залишаються влада та громадяни активно вдосконалюють інформаційну політику та виконують основне її сьогоденне завдання.

Література:

1. Деякі питання забезпечення функціонування інформаційно-комунікаційних систем, електронних комунікаційних систем, публічних електронних реєстрів в умовах воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 12.03.22 р. № 263. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/263-2022п#Text>
2. Про інформацію: Закон України від 2.10.92 р. № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
3. Про нейтралізацію загроз інформаційній безпеці держави: Рішення Ради національної безпеки і оборони від 18.03.22 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0003525-22#n2>
4. Щодо реалізації єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану: Рішення Ради національної безпеки і оборони від 19.03.22 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0004525-22#Text>

Калюжна Ліна Марківна

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», студентка 3 курсу*

ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Проблема забезпечення ефективності заходів нормативно-правового та організаційного характеру, уживаних в напрямку протидії корупції всередині країни, може вважатися актуальною майже у будь-якій державі. Адже навіть у тих країнах, у яких проблему корупції викоринили на нижчих щаблях функціонування публічної адміністрації, на яких відбувається більша частка відносин щодо взаємодії приватних осіб із владою, органи та посадові особи влади найвищого рівня за умов інкорпорації держави у глобальні фінансово-економічні відносини, як правило, лишаються у зоні ризиків корупційного впливу.

В Україні з початку 1990-х років урядом вживалися певні заходи в антикорупційній сфері, у тому числі, на рівні нормативно-правового забезпечення, що, однак, не здійснювало позитивного впливу на стан та рівень корупції, яка, за висновками численних національних та міжнародних досліджень, в Україні з кожним роком лише зростала. Значний етап розвитку антикорупційного законодавства України розпочався у 2014 році в умовах значної політичної та соціальної трансформації, чому сприяли бурхливі події Другого Майдану, сформувавши в суспільстві високі запити на запобігання корупції як чинника успішного розвитку держави. Так, вже 14 жовтня 2014 року було прийнято Закон України «Про запобігання корупції» (набув чинності 24 квітня 2015 р.), який визначив правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок